

Artikel uit "De Roeping" – door Rick Joyner, pag. 115-128

HOOFDSTUK 10 HET LEGER

Plotseling stond ik op een hoge berg die uitzag over een grote vlakte. Voor mij zag ik een leger dat over een breed front optrok. De voorhoede bestond uit twaalf divisies, die duidelijk voor de grote menigte soldaten uittrokken. De divisies waren verder ogenschijnlijk in regimenten, bataljons, compagnies en pelotons onderverdeeld. De divisies waren herkenbaar aan de banier waaronder ze optrokken en de regimenten waren herkenbaar aan de kleur van het uniform.

Bataljons, compagnies en pelotons waren herkenbaar aan het feit dat iedere groep bijvoorbeeld dezelfde sjerp of dezelfde epauletten droeg. Allen droegen een harnas van glanzend zilver, schilden van zuiver goud en wapens van zilver en goud. De banieren waren wel tien tot twaalf meter hoog. Bij het marcheren schitterden hun harnassen en hun wapens in de zon als bliksemstralen en het wapperen van de banieren en het geluid van hun passen klonk als het gerommel van donder. Ik geloofde niet dat de wereld ooit eerder zoiets gezien had.

Toen was ik zo dichtbij dat ik de gezichten van de mannen en vrouwen, oud en jong en uit ieder ras, kon zien. Er lag een vastberaden uitdrukking op hun gezicht maar ze waren niet gespannen. Er hing een gevoel van oorlog in de lucht, maar er was zo'n diepe vrede onder de troepen dat ik wist dat geen van de soldaten bevreesd was voor de oorlog waar ze op af gingen. De geestelijke sfeer die ik ervoer

toen ik dicht bij hen was, was even indrukwekkend als hun verschijning.

Ik keek naar de uniformen. Ze hadden schitterende kleuren. Iedere soldaat droeg de insignes en medailles die bij zijn rang hoorden. De generaals en de andere hoge officieren marcheerden met de troepen. Hoewel het duidelijk was dat de mensen met de hogere rangen het bevel voerden, scheen niemand zich onprettig te voelen in zijn positie. Van de hoogste officier tot de eenvoudigste soldaat, schenen ze allemaal vrienden van elkaar. Het was een leger dat een ongelofelijke discipline bezat en tegelijk was het één grote familie.

Het leek mij alsof ze 'zelfloos' waren. Niet omdat ze geen eigen identiteit meer hadden, maar omdat ze juist heel zeker van zichzelf en van hun opdracht waren. Ze waren niet bezorgd om zichzelf en streefden ook niet naar erkenning. Ik kon geen zelfzuchtige ambities of hoogmoed in de verschillende rangen ontdekken. Het was indrukwekkend om zoveel mensen te zien die allemaal verschillend waren en toch in zo'n volmaakte harmonie optrokken. Ik was er zeker van dat er nog nooit eerder op aarde zo'n leger was geweest.

Daarna bevond ik me achter de vooropgaande divisies, bij een veel groter leger dat uit honderden divisies bestond. Iedere divisie was verschillend van grootte. De kleinste bestond uit zo'n tweeduizend soldaten en de grootste uit wel honderdduizenden soldaten. Hoewel dit leger niet zo bijzonder en kleurrijk was als het eerste leger, was het toch vanwege haar omvang alleen al ontzagwekkend. Er waren banieren maar ze waren niet zo groot en

indrukwekkend als de banieren van het eerste leger. Ze hadden allemaal uniformen aan die de verschillende rangen aangaven, maar tot mijn verbazing zag ik dat veel soldaten geen compleet harnas droegen en dat velen van hen geen wapens hadden. De harnassen en de wapens die er waren, waren niet zo schitterend gepolijst als die van het eerste leger.

Toen ik deze troepen nog wat nader bekeek, zag ik dat ze allemaal een vastberaden uitdrukking op hun gezicht hadden, maar dat ze wat van de intensiteit misten die het eerste leger aan de dag legde. De soldaten waren zich meer bewust van hun eigen rang en van de rang van de mensen om hen heen. Ik merkte dat dit hen verhinderde om volledig op hun doel gericht te zijn. Ik merkte ook dat er eerezucht en jaloezie tussen de verschillende rangen heersten en dat was ongetwijfeld nog een reden waarom ze minder doelgericht waren. Toch merkte ik dat dit tweede leger een hoger niveau van toewijding en een sterkere doelgerichtheid had, dan welk leger op aarde ook. Ook dit was een zeer machtig leger.

Achter het tweede leger bevond zich een derde leger. Dit leger trok zover achter de andere twee legers op dat ik niet wist of men de andere twee legers wel kon zien. Dit leger was veel en veel groter dan het eerste en het tweede leger bij elkaar en leek uit miljoenen soldaten te bestaan. Terwijl ik van een afstand stond te kijken, zag ik dat dit leger nooit lang in een rechte lijn optrok, maar steeds weer, zoals een vlucht vogels die heen en weer zwermt, van het ene naar het andere doel trok. Vanwege deze onrustige bewegingen raakte het steeds verder van de eerste twee legers verwijderd.

Dichterbij gekomen, zag ik dat de soldaten van dit leger gescheurde en saai grijze uniformen droegen, die er smerig uitzagen. Bijna iedereen was gewond en zat onder het bloed. Een enkeling probeerde marcherend op te trekken, maar de meesten liepen gewoon de richting uit waar de anderen ook heen gingen. Voortdurend braken er onder de soldaten gevechten uit en velen raakten hierdoor gewond. Een aantal soldaten probeerde dicht bij de gescheurde banieren te blijven die hier en daar te zien waren. Maar ik zag dat zelfs de soldaten die dicht bij de banieren bleven, geen duidelijke identiteit hadden met als gevolg dat ze voortdurend van de ene banier naar de andere trokken.

Tot mijn verbazing zag ik dat er in dit derde leger slechts twee rangen bestonden: generaals en soldaten. Slechts een enkeling droeg een gebrekkig harnas en ik zag in het geheel geen wapens, behalve de nepwapens die de generaals droegen. De generaals liepen te pronken met hun nepwapens alsof ze speciaal voor hen gemaakt waren, maar zelfs de soldaten konden wel zien dat ze niet echt waren. Dit bedroefde mij want het was duidelijk dat de soldaten er wanhopig naar verlangden iemand te vinden die waarachtig was en die ze dan zouden kunnen volgen.

Alleen onder de generaals was enige ambitie te bespeuren. Dat was niet het gevolg van zelfverloochening, zoals dat in het eerste leger het geval was, maar van een gebrek aan zorg voor elkaar. De ambitie die ik in de tweede groep bemerkte had, zou zelfs beter zijn dan de verwarring waaraan deze groep ten prooi gevallen was. De generaals waren er meer op gericht over zichzelf te praten en met elkaar te strijden en dat deden de groepjes rondom de

banieren ook voortdurend. Ik merkte toen dat de strijd binnen de eigen gelederen de oorzaak was van de heen en weer gaande beweging die het leger met regelmaat maakte.

Ik zag dat het grote aantal soldaten het leger niet sterker maar eerder zwakker maakte. In een echte oorlog zouden ze meer een blok aan het been zijn dan een hulp. Alleen al de kosten voor de rantsoenen en bescherming zouden de waarde van hun bijdrage aan de oorlog ver te boven gaan. Ik besepte dat één soldaat uit het eerste of het tweede leger meer waard was dan vele generaals uit het derde leger. Ik kon niet begrijpen hoe de eerste twee legers konden toestaan dat dit leger met hen optrok. Het waren duidelijk geen echte soldaten.

DE WIJSHEID VAN SIPPORA

Ik stond plotseling op een berg van waaruit ik het hele leger kon overzien. Ik zag dat de vlakte dor en stoffig was, maar zodra de eerste twaalf divisies gepasseerd waren, was de aarde donkergroen geworden. Er stonden bomen die vrucht droegen en voor schaduw zorgden en er stroomden heldere beekjes door het land. Dit leger bracht herstel aan de aarde. Ik dacht eraan hoe anders het is wanneer een aards leger door een gebied trekt. Het land wordt geplunderd en men neemt alles mee, totdat het gebied waar ze doorheen trekken helemaal kaal geplukt is.

Ik keek toe hoe het tweede leger over dezelfde grond trok. Zij lieten veel bruggen en gebouwen achter die ze gebouwd hadden, maar de grond was niet meer zo goed als toen ze

er aankwamen. Het gras was niet meer zo groen, het water van de beekjes was niet meer zo helder en veel van de vruchten waren geplukt.

Toen zag ik hoe het derde leger door het gebied trok. Het gras was geheel verdwenen of zozeer vertrapt dat het niet meer te zien was. De weinige bomen die er nog stonden, waren helemaal kaal. De beekjes waren volledig verontreinigd. De bruggen waren kapot en konden niet meer gebruikt worden. De gebouwen waren ruïnes. Het leek erop dat dit leger alles wat de eerste twee legers opgebouwd hadden, helemaal afgebroken had. Ik voelde boosheid in me opkomen.

Ik merkte dat Wijsheid naast me stond. Een hele tijd zei Hij niets, maar ik merkte dat Hij ook kwaad was.

"Zelfzucht werkt vernietigend", zei Hij tenslotte. "Ik ben gekomen om leven te geven en overvloed. Zelfs wanneer Mijn leger volwassen geworden is, zullen er velen zijn die Mijn naam aanroepen. Zij zullen volgen wie Mij volgen, maar zij kennen Mij niet en wandelen ook niet in Mijn wegen. Zij vernietigen de vrucht van hen die Mij volgen. Het gevolg daarvan is dat de wereld niet weet of Mijn volk als een zegen of een vloek beschouwd moet worden."

Toen Wijsheid dit zei, voelde ik een enorme hitte van Hem afkomen. Deze hitte nam steeds meer toe, totdat het zo pijnlijk voor me werd dat ik me met moeite kon concentreren op de dingen die Hij zei. Ik wist dat Hij hetzelfde voelde als ik en dat het een belangrijk onderdeel vormde van de boodschap die Hij aan mij wilde

overbrengen. Deze pijn was een combinatie van bewogenheid voor de aarde en boosheid vanwege de zelfzucht van dit leger. Beide gevoelens waren zo sterk dat ik het gevoel had dat ze met een brandijzer in me gebrand werden.

De boosheid van de Heer bleef maar toenemen en ik kreeg het gevoel dat Hij misschien het hele leger zou gaan vernietigen. Toen herinnerde ik me hoe de Heer een ontmoeting had met Mozes toen deze in gehoorzaamheid aan de Heer op weg naar Egypte was gegaan. De Heer probeerde hem te doden, totdat Sippora, zijn vrouw, hun zoon had besneden. Tot op dat moment had ik dit verhaal nooit begrepen. Omdat de besnijdenis staat voor het verwijderen van het vlees, ofwel de vleselijke (gevallen) natuur, was datgene wat Mozes daar overkwam een profetische voorafschaduw van de zonde van Eli, de priester. Eli had zijn zonen namelijk geen discipline bijgebracht en daardoor kwam er een vloek over hem, die Israël nederlagen bezorgde.

"Heer, doe mensen opstaan die de wijsheid van Sippora zullen hebben!", riep ik uit.

Het branden bleef doorgaan en in mij ontstond een diepe vastberadenheid om naar de leiders van dit grote leger toe te gaan om hen het verhaal van Sippora te vertellen en uit te leggen dat iedereen in het leger van de Heer een besneden hart moest hebben. De vleselijke natuur moet weggesneden worden. Ik wist dat het leger als het verder zou optrekken groot gevaar zou lopen door de Heer Zelf vernietigd te worden, zoals Hij Mozes bijna had gedood.

Ineens stond ik voor de Rechterstoel in de zaal van het oordeel. De Heer stond bij me als Wijsheid, maar ik had Hem nooit eerder zo vreeswekkend gezien, noch waren zijn woorden eerder zo ernstig geweest.

"In je hart heb je dit leger al talloze keren gezien. De leiders die ik nu een opdracht geef, zullen het gaan leiden. Ik zal je naar veel van deze leiders toesturen. Wat zul je tegen hen gaan zeggen? "

"Heer, dit is een grote legerschaar, maar ik ben onthutst over de conditie van het derde leger. Ik begrijp niet waarom zij zelfs mogen doen alsof zij een deel van Uw leger zijn. Ik zou graag zeggen dat het eerste en het tweede leger zich zouden moeten omkeren en het derde leger zouden moeten verjagen voordat ze verder optrekken. Het derde leger deugt gewoon niet."

"Wat je vandaag gezien hebt, ligt nog in de toekomst. De bedieningen die ik op het punt sta op aarde te geven, zullen dit leger bij elkaar brengen en toerusten opdat het zal worden zoals je gezien hebt. Op dit moment is vrijwel Mijn gehele leger in de staat waarin het derde leger verkeert. Hoe kan Ik ze dan laten verjagen? "

Ik schrok hiervan, hoewel ik nog nooit christenen had ontmoet die zo goed in vorm waren als zelfs de soldaten van het tweede leger.

"Heer, ik weet dat ik Uw boosheid ervaren heb over dit derde leger. Als vrijwel Uw hele leger zich op dit moment in zo'n toestand bevindt, dan wil ik U danken dat U ons niet allemaal vernietigd hebt. Toen ik naar hen keek,

merkte ik dat hun betreurenswaardige toestand zowel het gevolg was van een gebrek aan training, toerusting en visie, alsook een gevolg van een falen om het kruis te aanvaarden dat het hart besnijdt. Ik geloof dat ik naar hen toe moet gaan met de boodschap van Sippora, maar ze zullen ook sergeants en officieren nodig hebben om hen te trainen."

Wijsheid vervolgde:

"Herinner je je het eerste leger dat je aan de voet van de berg zag. (zie 'De Laatste Strijd'). Ook zij waren niet voorbereid op de oorlog en toen de strijd begon, vluchtten alle mensen die niet voorbereid waren weg. Velen van hen keerden daarna terug met hun harnas aan en met de waarheid omgord. De eerste twee divisies van dit leger zijn ook veranderd door de strijd waarin ze verwickeld waren. Daardoor zijn ze ontwaakt en hebben ze hun ware toestand onderkend. Toen hebben ze tot Mij geroepen en Ik heb hen herders gestuurd naar Mijn hart.

Al Mijn herders zijn als koning David. Ze zijn geen huurlingen die voor zichzelf een plaats of positie willen verwerven, maar ze zijn bereid hun leven neer te leggen voor Mijn volk. Ze kennen geen vrees in de strijd tegen de vijand en aanbidden Mij met een zuiver hart. Ik sta op het punt deze herders te sturen. Jij moet terugkeren met de boodschap van Sippora. De tijd nadert dat Ik de mensen die tot Mijn volk gerekend willen worden, maar die hun harten niet laten besnijden, niet meer zal dulden. Je moet ze waarschuwen voor Mijn toorn."

Ik zend je ook terug om op te trekken met de profeten die Ik als Samuëls zal uitzenden om Mijn ware herders te zalven. Velen van hen worden nu gezien als de onbelangrijksten onder hun broeders, maar je zult ze vinden: trouwe herders die bezig zijn hun kleine kudde te weiden; trouwe arbeiders die bezig zijn met de taak die Ik hen opgedragen heb. Zij zijn de getrouwen die Ik geroepen heb om koningen te zijn. Ik zal Mijn autoriteit aan hen toevertrouwen. Zij zullen Mijn volk voorbereiden op de grote strijd die aan het einde zal plaatsvinden."

In mijn hart vroeg ik me af wat er, gezien het feit dat we ons nu in de staat bevinden van het derde leger, moet gebeuren met de generaals die helemaal geen echte generaals lijken te zijn.

"Je hebt gelijk. Het zijn geen echte generaals", gaf de Heer me ten antwoord. "Ik heb hen niet aangesteld, maar ze hebben zichzelf aangesteld. Toch zullen sommigen van hen willen veranderen en dan zal Ik ze tot generaals aanstellen. Anderen zullen nuttig zijn als officieren. De meesten van hen zullen echter bij het eerste teken van de strijd vluchten en je zult ze nooit meer zien. Onthoud dit goed: Iedereen in de eerste twee legers heeft ooit deel uitgemaakt van het derde leger. Wanneer jij de boodschap van Sippora gaat brengen en gaat verklaren dat Ik niet langer de vleselijke gezindheid van Mijn volk zal tolereren, dan zullen zij die Ik werkelijk geroepen heb en die zich toegewijd hebben om Mijn wil werkelijk te gehoorzamen, niet wegvluchten voor Mijn besnijdenis, maar zij zullen zich keren tegen de vleselijke gezindheid in het kamp, zodat Ik Mijn oordeel niet op hen hoeft te neerkomen. Mijn herders zijn verantwoordelijk voor de conditie van de

schapen. Mijn generaals zijn verantwoordelijk voor de conditie van Mijn soldaten. Hen die Ik geroepen heb, zullen deze verantwoordelijkheid op zich nemen omdat ze Mij liefhebben, omdat ze Mijn volk liefhebben en omdat ze gerechtigheid liefhebben."

DE AANVOERDER VAN HET LEGER

Ik bevond me niet langer voor de Rechterstoel maar stond opnieuw op de berg naar het leger te kijken. Wijsheid stond naast me. Hij was vastberaden maar ik ervoer niet langer de pijn en de boosheid van voorheen.

"Ik heb je de toekomst laten zien ", begon Wijsheid. "Ik stuur je naar hen die geroepen zijn om Mijn leger klaar te maken en te leiden. Dit zijn de mensen die de strijd op de berg geleverd hebben. Zij hebben gestreden tegen het leger van de aanklager en zijn getrouw gebleven. Zij zijn degenen die gewaakt hebben over Mijn volk en die het met risico voor hun eigen leven beschermd hebben. Zij zijn geroepen om de leiders te zijn van Mijn leger dat de grote eindstrijd zal gaan voeren. Zij zullen zonder vrees opstaan tegen al de machten van de duisternis.

Zoals je kunt zien trekt het leger nu op, maar er zullen tijden zijn dat ze hun tenten zullen opslaan. Die tijden zijn net zo belangrijk als de tijden dat ze optrekken. Dat zijn de tijden voor het maken van plannen, voor training, voor oefeningen en het onderhoud van de wapens. Gedurende deze tijd zullen ook de mensen van het eerste leger naar het tweede leger gaan en de leiders van het tweede leger naar het derde leger om daar degenen te zoeken die mee kunnen naar het hogere niveau. Doe dat steeds zolang je kunt, want de tijd is nabij dat Openbaring

11: 1-2 vervuld zal worden en dan zullen zij die bij Mijn naam genoemd willen worden, maar die niet in Mijn wegen wandelen, onder de voet gelopen worden. Voor de laatste grote strijd zal Mijn leger heilig zijn, zoals Ik heilig ben. Ik zal hen die niet besneden zijn in hun hart en de leiders die Mijn gerechtigheid niet beoefenen, verwijderen. Wanneer de laatste strijd gestreden is, zal het derde leger dat je hier ziet er niet meer zijn.

Tot nu toe is het zo geweest dat wanneer Mijn leger zijn kamp opsloeg, het grootste deel van de tijd verkwist werd. Zoals Ik Mijn volk er alleen maar op uit stuur met een duidelijk doel voor ogen, zo heb Ik ook een duidelijk doel wanneer Ik Mijn leger de tenten laat opslaan. De kracht die het leger zal hebben wanneer het optrekt, wordt bepaald door de kwaliteit van de tijd die men in de legerplaats doorbrengt. Wanneer het tijd is om te stoppen en voor een periode een kamp op te slaan, dan is het tijd om Mijn volk te onderrichten in Mijn wegen. Een leger is een leger, of het zich nu in een oorlog bevindt of in een tijd van vrede. Jullie moeten leren hoe je de tijd in het kamp moet doorbrengen, hoe je moet optrekken en hoe je moet strijden. Je zult geen van deze dingen echt goed kunnen doen tenzij je ze alle drie goed doet.

Mijn leger moet ervoor klaar zijn om al deze dingen te allen tijde te doen. Het is mogelijk dat Ik jullie, terwijl je denkt dat het tijd is om te marcheren, het kamp laat opslaan omdat Ik dingen zie die jullie niet kunnen zien, zelfs niet vanaf deze plaats van zicht. Als jullie Mij volgen, zullen jullie altijd de juiste dingen op het juiste moment doen, ook al zal dat niet altijd zo ervaren worden. Houd in gedachten dat Ik de Aanvoerder van de legerscharen ben.

De volharding waarmee een leger optrekt, wordt bepaald door de nobelheid van de opdracht, de wijze waarop ze voor hun opdracht voorbereid zijn en de manier waarop ze geleid worden. Dit leger zal optrekken met de nobelste opdracht die ooit aan mensen gegeven is. Er zijn echter maar weinigen onder Mijn volk die voor deze opdracht voorbereid worden en zij die Mijn volk nu leiden, volgen hun eigen verlangens. Ik zal nu leiders doen opstaan die Mijn volk zullen trainen en toerusten. Zij zullen Mij altijd volgen omdat Ik de Aanvoerder van de legerscharen ben.

Veel legers maken zowel overwinningen als nederlagen mee. Mijn leger trekt al heel wat eeuwen voort. Het heeft ook veel overwinningen en nederlagen meegemaakt. Mijn leger heeft vaak de strijd verloren omdat het de vijand aanviel op een moment dat Ik geen bevel gaf om aan te vallen of omdat het de vijand aanviel met ongetrainde soldaten .. De meeste leiders deden zulke dingen omdat ze hun eigen eer zochten. Zoals Paulus in zijn eigen tijd schreef 'Ze zoeken allen hun eigen eer.'

Andere leiders hebben echt Mijn belangen ter harte genomen en hebben oprecht ter wille van Mijn naam de overwinning over het kwade gezocht, maar ze hebben hun mensen niet goed getraind. Ze wandelden niet met Mij als hun Wijsheid. Dat zal nu gaan veranderen. Ik zal de Aanvoerder van de legerscharen zijn. Laat je niet ontmoedigen door de wijze waarop Mijn volk er nu uitziet, maar zie op wat er komen gaat. Ik zal nu leiders doen opstaan die alleen optrekken wanneer Ik daartoe de opdracht geef Wanneer Mijn leger Mij volgt, zal het in

iedere strijd de overwinning behalen. Wanneer ze hun kamp opslaan, zullen ze in Mijn tegenwoordigheid vertoeven en zo zullen ze sterk worden in het kennen van Mijn wegen.

Er zal een tijd komen in de toekomst dat Mijn leger er precies zo zal uitzien als jij het nu gezien hebt. Dan zullen jullie Mijn brandende toorn gaan ervaren. Weet dat Ik dan de mensen die in de toestand van het derde leger blijven zitten, niet langer zal dulden. Dan zal Ik het hele leger een tijd doen stilstaan totdat de mensen in deze groep getraind zijn om soldaat te zijn. Ik zal de soldaten van het tweede leger leren om hun kwaadaardige en zelfgerichte ambities af te leggen en voor Mij en Mijn waarheid te leven. Daarna zal Mijn leger verder trekken, niet om te vernietigen maar om leven voort te brengen. Ik zal onder hen zijn om zo Mijn vijanden te vertreden onder de voeten van dit leger. Ik kom om de Aanvoerder van de legerscharen te zijn! "